

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1360/2013

z dnia 2 grudnia 2013 r.

ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, współczynnik wymagany do obliczenia dodatkowej opłaty na lata gospodarcze 2001/2002 i 2004/2005 oraz kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną opłatą a opłatami do pobrania w odniesieniu do lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1260/2001⁽¹⁾, w szczególności w jego art. 15 ust. 8 tiret pierwsze, art. 16 ust. 5 oraz art. 18 ust. 5, uprawniono Komisję do przyjęcia szczegółowych zasad dotyczących podstawowej opłaty produkcyjnej oraz opłat B, które należy pobrać od posiadaczy kwot działających w ramach wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, współczynnika do obliczania dodatkowej opłaty oraz spłaty lub zwrotu części opłat na rzecz sprzedawców buraków.
- (2) Komisja ustaliła opłaty produkcyjne na lata gospodarcze 2001/2002⁽²⁾, 2002/2003⁽³⁾, 2003/2004⁽⁴⁾, 2004/2005⁽⁵⁾ i 2005/2006⁽⁶⁾.

- (3) Art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowił, że gdy podstawowa opłata produkcyjna jest niższa niż maksymalna kwota, o której mowa w art. 15 ust. 3, lub gdy opłata B, o której mowa w tym artykule, jest niższa niż maksymalna kwota, o której mowa w art. 15 ust. 4 tego rozporządzenia, dostosowana, w razie potrzeby, zgodnie z art. 15 ust. 5, producenci cukru mają zwrócić sprzedawcom buraków kwotę w wysokości 60 % różnicy między maksymalną kwotą odnośnej opłaty i opłaty do pobrania.
- (4) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002⁽⁷⁾ kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną podstawową opłatą produkcyjną i opłatą B a opłatą do pobrania zostały ustalone w odniesieniu do lat gospodarczych 2002/2003⁽⁸⁾, 2003/2004⁽⁹⁾ i 2005/2006⁽¹⁰⁾.
- (5) W ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru rozporządzeniem Rady (WE) nr 318/2006⁽¹¹⁾ uchylono i zastąpiono rozporządzenie (WE) nr 1260/2001 ze skutkiem od roku gospodarczego 2006/2007. W rozporządzeniu (WE) nr 318/2006, które następnie zostało uchylone i włączone do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007⁽¹²⁾, system zmiennych opłat produkcyjnych dla sektora cukru w ramach samofinansowania systemu kwot produkcyjnych zastąpiono nową opłatą produkcyjną przeznaczoną na wkład

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1837/2002 (Dz.U. L 278 z 16.10.2002, s. 13).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 (Dz.U. L 254 z 8.10.2003, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 (Dz.U. L 316 z 15.10.2004, s. 64).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2005 (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 164/2007 (Dz.U. L 51 z 20.2.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 50 z 21.2.2002, s. 40).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 254 z 8.10.2003, s. 5.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 316 z 15.10.2004, s. 65.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 51 z 20.2.2007, s. 16.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

- w finansowanie wydatków ponoszonych w sektorze cukru w ramach wspólnej organizacji rynku cukru.
- (6) W dniu 8 maja 2008 r. Trybunał Sprawiedliwości w połączonych sprawach C-5/06 oraz C-23/06 do C-36/06 stwierdził nieważność rozporządzeń Komisji (WE) nr 1762/2003⁽¹⁾ oraz (WE) nr 1775/2004⁽²⁾. W wyroku Trybunał orzekł, że przy obliczaniu szacunkowej średniej straty na tonę produktu należy uwzględnić każdą ilość cukru w wywożonych produktach, niezależnie od tego, czy refundacje wywozowe zostały faktycznie wypłacone.
- (7) Trybunał w połączonych sprawach C-175/07 do C-184/07 oraz w sprawach C-466/06 i C-200/06 stwierdził również nieważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 1686/2005⁽³⁾.
- (8) W celu wykonania orzeczeń Trybunału Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1193/2009⁽⁴⁾.
- (9) W dniu 29 września 2011 r. Sąd wydał wyrok w sprawie T-4/06, w którym orzekł, że nie ma właściwej podstawy prawnej dla zróżnicowanych wartości współczynnika stosowanego w odniesieniu do dodatkowej opłaty w sektorze cukru, w związku z czym stwierdził nieważność art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1686/2005, zmienionego przez art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1193/2009.
- (10) W dniu 27 września 2012 r. Trybunał w połączonych sprawach C-113/10, C-147/10 i C-234/10 stwierdził nieważność rozporządzenia (WE) nr 1193/2009, orzekając, że do celów obliczania szacunkowej średniej straty na tonę produktu art. 15 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 należy interpretować w ten sposób, iż całkowita kwota refundacji obejmuje całkowitą kwotę refundacji wywozowych faktycznie wypłaconych.
- (11) W związku z powyższym opłaty w sektorze cukru należy ustalić na właściwym poziomie. W odniesieniu do wywozu określonego w art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 314/2002 „średnią stratę” w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 należy obliczyć, dzieląc faktycznie wypłacone refundacje przez wywiezione ilości, niezależnie od tego, czy wypłacono refundacje. „Nadwyżkę przeznaczoną na wywóz” w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 należy również obliczyć na podstawie całego wywozu, niezależnie od tego, czy wypłacono refundację.
- (12) Zważywszy, że metoda zastosowana do obliczenia opłat za rok gospodarczy 2001/2002 była taka sama jak ta, która została unieważniona przez Trybunał, należy również odpowiednio skorygować opłaty produkcyjne i współczynnik dla dodatkowej opłaty za rok gospodarczy 2001/2002.
- (13) Z wyroku Trybunału wynika, że skorygowane opłaty powinny być stosowane od tych samych dat, co opłaty, które uznano za nieważne.
- (14) W związku z ustaleniem opłat wyrównawczych od cukru zgodnie z metodą, o której mowa w motywie 11, kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną opłatą a opłatami pobieranymi za lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006 powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną.
- (15) Za rok gospodarczy 2001/2002 całkowita niepokryta strata, obliczona zgodnie z metodą, o której mowa w motywie 11, wynosi 14 123 937 EUR. Współczynnik, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, powinien zostać ustalony odpowiednio i stosowany z mocą wsteczną w odniesieniu do tego roku gospodarczego.
- (16) Zastosowanie metody, o której mowa w motywie 11, w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003 skutkuje poziomem 2 %, jeśli chodzi o podstawową opłatę produkcyjną, i 16,371 %, jeśli chodzi o opłatę B, które to wartości powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną w odniesieniu do tego roku gospodarczego. Ponownie obliczona całkowita strata zostaje w całości pokryta wpływami z podstawowej opłaty produkcyjnej i opłaty B. W odniesieniu do tego roku gospodarczego nie ma zatem potrzeby ustalania dodatkowego współczynnika, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003 (Dz.U. L 254 z 8.10.2003, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004 (Dz.U. L 316 z 15.10.2004, s. 64).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005 (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 12).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1193/2009 z dnia 3 listopada 2009 r. dokonujące sprostowania rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 i (WE) nr 164/2007 oraz ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006 (Dz.U. L 321 z 8.12.2009, s. 1).

- (17) W odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003 w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1440/2002 ⁽¹⁾ maksymalna kwota opłaty B została ustalona na poziomie 37,5 % ceny interwencyjnej cukru białego. Jednakże opłata B za ten rok gospodarczy zmieniona zgodnie z metodą, o której mowa w motywie 11, wynosi 16,371 % ceny interwencyjnej cukru białego. Ze względu na tę różnicę należy ustalić kwotę do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków za tonę buraków standardowej jakości w odniesieniu do tego roku gospodarczego, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (18) Zastosowanie metody, o której mowa w motywie 11, w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004 skutkuje poziomem 2 %, jeśli chodzi o podstawową opłatę produkcyjną, i 17,259 %, jeśli chodzi o opłatę B. Ponownie obliczona całkowita strata zostaje w całości pokryta wpływami z podstawowej opłaty produkcyjnej i opłaty B. W odniesieniu do tego roku gospodarczego nie ma zatem potrzeby ustalania dodatkowego współczynnika, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (19) W odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004 w rozporządzeniu (WE) nr 1440/2002 ustalono maksymalną kwotę opłaty B na poziomie 37,5 % ceny interwencyjnej cukru białego. Jednakże opłata B mająca zastosowanie w odniesieniu do tego roku gospodarczego, zmieniona zgodnie z metodą, o której mowa w motywie 11, wynosi 17,259 % ceny interwencyjnej cukru białego. Ze względu na tę różnicę należy ustalić kwotę do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków za tonę buraków standardowej jakości w odniesieniu do tego roku gospodarczego, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (20) Zastosowanie metody, o której mowa w motywie 11, w odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 nie wpływa na wysokość podstawowej opłaty produkcyjnej ani opłaty B. Za ten rok gospodarczy całkowita niepokryta strata, obliczona zgodnie z metodą, o której mowa w motywie 11, wynosi 57 648 788 EUR. Należy zatem ustalić współczynnik, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Jak wynika z wyroku Sądu, o którym mowa w motywie 9, współczynnik powinien być jednolity dla państw członkowskich należących do Unii w dniu 30 kwietnia 2004 r., i dla państw członkowskich należących do Unii w dniu 1 maja 2004 r.
- (21) Zastosowanie metody, o której mowa w motywie 11, w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 skutkuje poziomem 1,2335 %, jeśli chodzi o podstawową opłatę produkcyjną, i nie wymaga ustalenia opłaty B. Ponownie obliczona całkowita strata zostaje w całości

pokryta wpływami z podstawowej opłaty produkcyjnej, a zatem w odniesieniu do tego roku gospodarczego nie ma potrzeby ustalania dodatkowego współczynnika, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

- (22) W odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1296/2005 ⁽²⁾ maksymalna kwota opłaty B została ustalona na poziomie 37,5 % ceny interwencyjnej cukru białego. Mająca zastosowanie do tego roku gospodarczego podstawowa opłata produkcyjna, zmieniona zgodnie z metodą, o której mowa w motywie 11, wynosi 1,2335 % ceny interwencyjnej cukru białego; nie ma natomiast potrzeby ustalania opłaty B. Ze względu na te różnice należy ustalić kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków za tonę buraków standardowej jakości w odniesieniu do tego roku gospodarczego, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (23) Ze względu na pewność prawa oraz aby zapewnić jednolite traktowanie zainteresowanych podmiotów w różnych państwach członkowskich, należy ustanowić wspólną datę ustalenia opłat określonych w niniejszym rozporządzeniu – datę w rozumieniu art. 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽³⁾. Data ta nie powinna jednak mieć zastosowania w przypadku, gdy państwo członkowskie na mocy prawa krajowego ma obowiązek zwrócenia kosztów zainteresowanym podmiotom po tej dacie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Opłaty produkcyjne dla sektora cukru na lata gospodarcze 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006 są określone w pkt 1 załącznika.
- Współczynniki wymagane do obliczenia dodatkowej opłaty na lata gospodarcze 2001/2002 i 2004/2005 są określone w pkt 2 załącznika.
- Kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z opłatami A lub B na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006 są określone w pkt 3 załącznika.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1440/2002 z dnia 7 sierpnia 2002 r. weryfikujące maksymalną kwotę opłaty produkcyjnej B oraz zmieniające cenę minimalną za buraki B w sektorze cukru na rok gospodarczy 2002/2003 (Dz.U. L 212 z 8.8.2002, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1296/2005 z dnia 5 sierpnia 2005 r. weryfikujące maksymalną kwotę opłaty produkcyjnej B oraz zmieniającą cenę minimalną za buraki B w sektorze cukru na rok gospodarczy 2005/2006 (Dz.U. L 205 z 6.8.2005, s. 20).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1).

Artykuł 2

Data ustalenia, o której mowa w art. 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000, w odniesieniu do opłat określonych w niniejszym rozporządzeniu, nie może przypadać później niż w dniu 30 września 2014 r., z wyjątkiem przypadków, gdy państwa członkowskie nie są w stanie dotrzymać tego terminu z powodu stosowania prawa krajowego w zakresie odzyskiwania przez podmioty gospodarcze kwot zapłaconych, lecz nienależnych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 ust. 1 stosuje się od dnia:

- 16 października 2002 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2001/2002,
- 8 października 2003 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003,
- 15 października 2004 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004,

— 18 października 2005 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005, oraz

— 23 lutego 2007 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006.

Art. 1 ust. 2 stosuje się od dnia:

— 16 października 2002 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2001/2002, oraz

— 18 października 2005 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005.

Art. 1 ust. 3 stosuje się od dnia:

— 8 października 2003 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003,

— 15 października 2004 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004, oraz

— 23 lutego 2007 r. – w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

E. GUSTAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1) Opłaty produkcyjne w sektorze cukru, o których mowa w art. 1 ust. 1

	2001/2002	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006
a) EUR za tonę cukru białego jako podstawowa opłata produkcyjna dla cukru A i cukru B	12,638	12,638	12,638	12,638	7,794
b) EUR za tonę cukru białego jako opłata B dla cukru B	236,963	103,447	109,061	236,963	—
c) EUR za tonę masy suchej jako podstawowa opłata produkcyjna dla izoglukozy A i izoglukozy B	5,330	5,330	5,330	5,330	3,394
d) EUR za tonę masy suchej jako opłata B dla izoglukozy B	99,424	46,017	48,261	99,424	—
e) EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako podstawowa opłata produkcyjna dla syropu inulinowego A i syropu inulinowego B	12,638	12,638	12,638	12,638	7,794
f) EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako opłata B dla syropu inulinowego B	236,963	103,447	109,061	236,963	—

2) Współczynniki wymagane do obliczenia dodatkowej opłaty, o których mowa w art. 1 ust. 2

Rok gospodarczy 2001/2002: 0,01839

Rok gospodarczy 2004/2005: 0,07294

3) Kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z opłatami A lub B, o których to kwotach mowa w art. 1 ust. 3

	2002/2003	2003/2004	2005/2006
Cena uzupełniająca buraków A (*)			0,378
Cena uzupełniająca buraków B (*)	10,414	9,976	18,258

(*) Cena uzupełniająca w odniesieniu do opłaty A lub B za tonę buraków standardowej jakości (EUR).